अथ सप्तमं मन्त्रमाह। "होता यक्षदुषासा नक्ता बृहती सुपेशसा नृ॒ः पतिभ्यो योनिं कृण्वाने। सꣳस्मयमाने इन्द्रेण देवैरिदं बर्हिःसीदतां वीतामाजस्य होतर्यज" [७] इति। 'उषासा नक्ता' अहश्च रात्रिश्चेति षष्ठमप्रयाजदेवते, तद्रूपमग्निं दैव्यः 'होता', यजतु। कीदृश्यौ देवते, 'बृहती' गुणैर्महत्यौ, 'सुपेशसा' शोभनरूपयुक्ते, 'नृ॒ः पतिभ्यः' नॄणां पतयो ये राजानः तदर्थं, 'योनिं कृण्वाने' स्थानं कुर्वाणे, 'इन्द्रेण देवैः', च 'सꣳस्मयमाने' सम्यग् घर्षेण स्मितं कुर्वाणे, तथाविधदेवते 'इदं बर्हि'र्यज्ञं, 'आसीदतां'। वीतामित्यादि पूर्ववत्॥

अथ अष्टमं मन्त्रमाह। "होता यक्षद्दैव्या होतारा मन्द्रा पोतारा कवी प्रचेतसा स्विष्टमद्यान्यः। करदिषास्वभिगूर्त्तमन्य ऊर्जा स तव सेमं यज्ञं दिवि देवेषु धत्तां वीताम्याजस्य होतर्यज" [८] इति। दैव्यहोतृनामकौ सप्तमप्रयाजदेवौ, तदात्मकमग्निं दैव्यः 'होता,' यजतु। कीदृशौ देवौ, 'मन्द्रा' हर्षयुक्तौ, 'पोतारा' शोधयितारौ, 'कवी' विद्वांसौ, शास्त्रज्ञौ, अतएव 'प्रचेतसा' प्रकृष्टज्ञानौ, तयोः 'अन्यः' एकोदेवः, 'अद्य' 'अस्मिन् कर्मणि, 'इषा' अन्नेनैव हविषा, 'स्विष्टं करत्' सुष्ठुयागो यथा भवति तथा करोतु। 'अन्यः' इतरो देवः, 'ऊर्ज्जा' रसेन, 'स्वभिगूर्त्तं' शोभनाभिप्रेतफलसम्बन्धं, करोतु। कीदृश्या ऊर्ज्जा, 'सतवसा' बलसहितया, तौ चोभौ देवौ 'दिवि' द्युलोके, स्थितेषु 'देवेषु', 'इमं यज्ञं', 'धत्तां' स्थापयतां। वीतामित्यादि पूर्ववत्॥